

Ugerløse 12-04-2016

Anmodning om foretræde for beskæftigelsesudvalget

*Til Formanden for Beskæftigelsesudvalget,
Bent Bøgsted
Folketinget, Christiansborg
1240 København K*

Jeg anmoder hermed om foretræde for Beskæftigelsesudvalget for at redegøre for, hvordan mennesker med handicap, som varetager et job, oplever at blive behandlet i dagens Danmark.

Mit navn er Lars Bremer, jeg er 56 år og har gennem de sidste 17 år bestridt et job som IT-koordinator i COWI A/S i Kongens Lyngby på trods af et medfødt handicap, (CP), en spastisk lammelse i benene. For at kunne varetage jobbet, har det været en forudsætning, at jeg har kunnet få bevilget de hjælpemidler, der kan kompensere for mit handicap i hverdagen, såsom en kørestol og en handicapbil.

Når jeg ønsker foretræde for Beskæftigelsesudvalget, er det for – ud fra mit eget eksempel - at gøre opmærksom på, i hvilken udstrækning, mennesker med handicap, der ønsker at varetage et job, mødes med modstand og manglende respekt og forståelse fra kommunal side.

Som borger med et fysisk handicap i Holbæk Kommune oplever jeg løbende at blive ignoreret af en forvaltning, der konsekvent undlader rådgivning eller at besvare henvendelser, hvad enten de kommer fra mig alene, fra min advokat eller fra COWI, som har støttet mig i min sag. Det sker på trods af, at det handler om noget så enkelt som diverse hjælpemidler, som handicapbil og kørestol der gør det muligt for mig at være "selvhjulpne" både på jobbet og i min fritid, tilretning af og vedligeholde af min kørestol, så den fungerer i forhold til mit handicap, og bevilling af en egnet handicapbil, monteret med udvendig sidelift, som kan parkeres på min bopæl og på min handicap P-plads i COWI's parkeringskælder m.v..

Jeg har mødt en sagsbehandling, som er så mangelfuld, at det igennem flere år har krævet hjælp fra en advokat for at få bevilget de nødvendige hjælpemidler. For nylig har jeg - af frygt for at ende med at miste mit job – måttet søge hjælp hos min arbejdsgiver, COWI, der lykkeligtvis støtter mig 100 pct. i mine bestræbelser på at trænge igennem med mine retmæssige krav. COWI har løbende fundet de tekniske løsninger på de særlige behov, mit fysiske handicap har medført. Fx ved at stille en egnet handicap P-plads i parkeringskælderens til rådighed og ændre adgangsforholdene ved at fuldautomatisere en dør i parkeringskælderens for at forbedre min adgang med kørestol til elevator og hovedbygning.

Jeg har altid sat en ære i at kunne forsørge mig selv og ønsket at være del af dette samfund, og som familiefar til to børn er det lykkedes hele mit liv, selv om det har været en til tider helt umenneskeligt hård kamp med systemet. En årelang kamp, som har fyldt mere end dét at skulle leve med et medfødt handicap.

For overhovedet at kunne transportere mig selv til og fra de job, jeg gennem årene har haft i henholdsvis DSB, Monberg & Thorsen og COWI, eller til fritidsaktiviteter og sociale aktiviteter, har jeg måttet alliere mig med en advokat, Helge E. Sørensen, som jeg har betalt af min egen lomme. Han har været og er fortsat en uvurderlig støtte for mig og vil også være ved min side under mit foretræde på Christiansborg.

Desværre står min sag ikke alene. De senere år har dagspressen som bekendt kunnet beskrive sager, hvor mennesker med et handicap har måttet kæmpe for deres rettigheder i forhold til de bevilgende myndigheder, især efter at kommunerne har overtaget ansvaret for handicapområdet.

Årsagen ligger måske i de mange fordomme, som en undersøgelse fra Det Centrale Handicapråd afslørede for nylig. En rundspørge blandt 7600 danskere viste, at 45 % mente, at personer med ADHD og personer i kørestol umuligt ville være i stand til at varetage deres job, mens 60 % mente, det ville være umuligt for en døv person. Meget tyder på, at visse kommunale forvaltninger deler disse fordom, som kan være baggrunden for, at beskæftigelsesgraden for personer med handicap fortsat er så lav (43%), og at vi med et handicap, der har et job, skal frygte for at miste det.

Min egen arbejdsplads, COWI, er et skoleeksempel på en virksomhed, med et internationalt udsyn, hvor man respekterer mennesker som ligeværdige, og hvor man på baggrund af sine kompetencer og faglighed gives muligheder for et karriereløb - uanset om man er brun, sort eller hvid eller har et handicap som f.eks. Muskelsvind eller (CP) Cerebral Parese.

Men hvis staten og kommunerne ikke tilsvarende respekterer mennesker med et handicap eller evner at yde en kvalificeret borgerservice og bevilger de hjælpemidler, vi har brug for i hverdagen, så vil vi - uanset vores kvalifikationer – aldrig nå frem til jobbet eller blive en integreret del af dette samfund - i fx virksomheder som COWI, men miste det job, som vi måske allerede har.

Ovenstående er baggrunden for, at jeg med mit foretræde sammen med min advokat, Helge E. Sørensen, ønsker at orientere Beskæftigelsesudvalgets medlemmer om situationen, som den opleves af os, der på trods af vore fysiske handicaps forsøger at være en del af dette samfund og finde fodfæste på jobmarkedet - og komme med forslag til, hvordan en integration af mennesker med et handicap i vort samfund kan forbedres.

I håb om positiv behandling

Med venlig hilsen

Lars Bremer